

ترامپ و طرفدارانش؛ نماد دموکراسی غربی

بازتاب ادعای دفاع از دموکراسی و حاکمیت قانونی

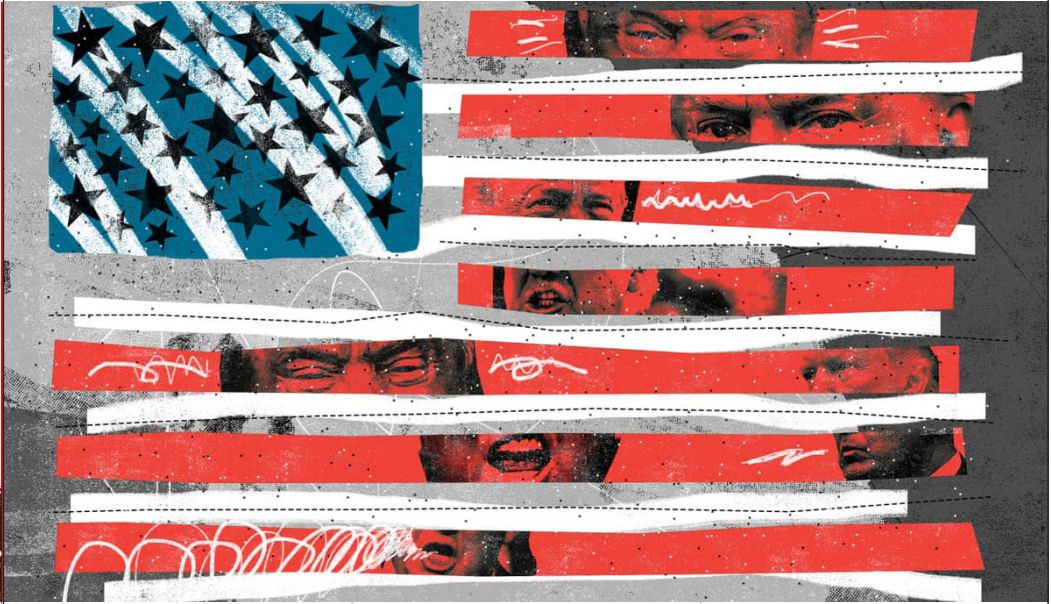
آن اپلبوم^۱ در ۱ سپتامبر ۲۰۲۱، مطالبی با عنوان «ترامپ و طرفدارانش درباره دنیای پیرامون آمریکا، چه فکری می‌کنند؟»، به چاپ رساند. در این مطلب اشاره شده است که مهم‌ترین سلاح آمریکا در دنیای پیرامون خود، بازتاب ادعای دفاع از دموکراسی، آزادی، حقوق جهانی و دفاع از حاکمیت قانونی بود که دونالد ترامپ در دوران ریاست جمهوری خود، با تحریک خشونت سیاسی اجتماعی و با حمله طرفداران متعصبش به کنگره، نه تنها آن را بر باد داد بلکه همه دوستان آمریکا را رنجاند.

ما در فیلم‌ها و کتاب‌هایمان، دموکراسی را ترویج می‌دهیم؛ در صحبت‌ها و سخنرانی‌هایمان، از دموکراسی حرف می‌زنیم. ما درباره دموکراسی، از دریا تا دریای درخشان ترانه‌سرایی می‌کنیم و درباره اینکه چگونه می‌توانیم به دیگر کشورها کمک کنیم تا دموکراتیک شوند و دموکراتیک هم باقی بمانند. ما برای مؤسساتی سرمایه‌گذاری کرده‌ایم که این کار را انجام می‌دهند، پس مهم‌ترین سلاحی که ایالات متحده آمریکا، تاکنون به کار برده (در دفاع از دموکراسی، آزادی‌های سیاسی، حقوق جهانی و در دفاع از حاکمیت قانون)، سرمشق بودنش بوده است. در واقع، این سخنان ما، ترانه‌هایمان، دیپلماسی یا حتی پول و قدرت ارتش ما نیست که اهمیت دارد، بلکه چیزهایی است که بدان دست یافته‌ایم؛ دو و نیم قرن انتقال قدرت صلح‌آمیز، افزایش آرام ولی عظیم آزادی‌ها و رسوم طولانی و ظاهراً محکم مذاکره مدنی.

دیوید فروم: امشب ترامپ را بردار
در سال ۱۹۴۵، ملت‌های اروپای غربی تحت اشغال نازی‌ها به دموکراسی روی آوردند زیرا تا حدی آرزو داشتند، مانند آزادیخواهان زندگی کنند. در سال ۱۹۸۹، کشورهای اروپای شرقی هم که تحت اشغال کمونیست‌ها بودند، خواهان دموکراسی شدند، آن هم به این دلیل که می‌خواستند، به اتحاد دموکراتیک بزرگ، شکوفا و عاشق آزادی به رهبری آمریکا پیوندند. در چند دهه گذشته، بسیاری از کشورها در سراسر آسیا، آفریقا و آمریکای جنوبی نیز دموکراسی می‌خواهند که تا حدی به خاطر این است که مایل‌اند، مثل ما باشند، آن هم به این دلیل که به تقلید از ما، راهی برای حل صلح‌آمیز منازعات یافته‌اند یا راهی برای حل اختلافات خود مشاهده کرده‌اند، درست مانند آنچه ما انجام می‌دهیم؛ یعنی استفاده از انتخابات و گفتگو، به جای اعمال خشونت. در این دوره، بسیاری از دیپلمات‌ها و سیاستمداران آمریکا،

۱. آن اپلبوم نویسنده موسسه آگورا در دانشگاه جان هاپکینز و نویسنده کتاب «گرگ و میش دموکراسی: طعنه اغراکننده اقتدارگرایی» است.

2. What Trump and His Mob Taught the World About America

به اشتباه تصور کردند که اعمال و کارهای هوشمندانه آن‌ها بوده که دیگران را ترغیب نموده است تا به آنچه ملحق شوند که سرانجام، به اتحاد دموکراتیک بین‌المللی بسیار وسیعی بدل گردید اما آن‌ها اشتباه می‌کردند، زیرا آن‌ها نبودند، بلکه ما بودیم؛ ما سرمشق بودیم.

طی چهار سال گذشته، آسیب بدی به این الگو وارد آمد. ما رئیس‌جمهوری را برگزیدیم که از به رسمیت شناختن روند دموکراتیک سر باز زد. ما مسئول آن بودیم که برخی از اعضای حزب دونالد ترامپ، با او تباری کرده و به او کمک کردند که قوانین و حقوقی را زیر پا بگذارد که برای مهار کردنش، طراحی شده بود. ما با هوشی گران رسانه‌ای مخالفت نکردیم (دروغ‌گوهای حرفه‌ای که وانمود می‌کردند، داستان‌های رئیس‌جمهور را باور دارند، از جمله

ادعای تقلب در رأی‌گیری او را). پس نتیجه‌اش نمایان می‌شود: تهاجم ناشیانه و زشت به کنگره توسط طرفداران رئیس‌جمهور؛ برخی با لباس‌های عجیب و غریب و برخی حامل نمادهای نازی یا میهن‌پرستی افراطی. آن‌ها رئیس‌جمهور را به هدفش رساندند و تأیید رسمی آرای کالج الکترال را متوقف کردند. اعضای کاخ سفید، سنا و معاون رئیس‌جمهور، مایک پنس را اسکورت کرده و بیرون بردند. به کارمندان نشان گفته شد که در جایی پناه بگیرند. در نهایت نیز یک زن در تیراندازی کشته شد.

دیوید ای گرابام: این، یک کودتا است

راهی ندارد که براهمیت این لحظه غلو کنیم، راهی ندارد که قدرت این امر را نادیده بگیریم که این

رویدادها هم به دوستان و هم به دشمنان، در همه جا دموکراسی فرستاد. تصاویر برآمده از واشنگتن که به تمام دنیا مخابره می‌شود، به مراتب آسیب‌زاتر به حیثیت آمریکا، به عنوان دموکراسی پایدار است تا تصاویر افراد جوانی که چند دهه پیش به جنگ ویتنام اعتراض می‌کردند و این تصاویر، برای مشاهده‌کنندگان به مراتب مشوش‌کننده تراز شورش‌ها و اعتراضات تابستان گذشته است. برخلاف بسیاری از آشوب‌های دیگر در طول سال‌ها، رویداد دیروز کنگره نشان‌دهنده یک دعوای سیاسی، عدم توافق درباره یک جنگ خارجی یا رفتار پلیس نبود. بخشی از یک بحث بر سر اعتبار خود دموکراسی بود؛ گروهی خشن اعلام کردند، باید تصمیم بگیرند که چه کسی باید تصمیم بگیرند که چه کسی رئیس‌جمهور بعدی باشد و ترامپ

نیز آن‌ها را تشویق نمود. هم‌پیمانانش در کنگره و تبلیغاتچی‌های حامی او نیز چنین کردند. آن‌ها برای چند ساعت، دوستان آمریکا را به وحشت انداختند. در اثر عواقب بعدی توفان کنگره، دبیرکل ناتو و نخست‌وزیر بریتانیا، هر دو آنچه را که از تلویزیون تماشا می‌کردند، محکوم نمودند. نخست‌وزیر دانمارک، وزیر امور خارجه سوئد، وزیر دفاع اسرائیل، رئیس‌جمهور شیلی و جمعی از رهبران دیگر نیز چنین کردند. این کشورها چنان با دموکراسی آمریکا همدردی می‌کردند که شخصاً به تماشای صحنه نشسته بودند، گویی نظام سیاسی خود، آن‌ها را به چالش کشیده بود؛ یک سیاستمدار آلمانی نوشت: «حمله طرفداران متعصب ترامپ به کنگره، همه دوستان آمریکا را رنجاند».

دشمنان آمریکا کمتر حرف زدند اما مطمئناً، بیشتر از این تصاویر لذت بردند. صبح دیروز، دولت چین، رهبران جنبش دموکراسی در هنگ‌کنگ را بازداشت کرد. در سال ۲۰۲۰، رئیس‌جمهور روسیه، ولادیمیر پوتین که قطعاً برای رساندن دونالد ترامپ به کاخ سفید بسیار کوشید، متهم به زندانی کردن مهم‌ترین رقیب سیاسی خود، الکسی ناوالنی شد. در همین اواخر، ولیعهد سعودی دستور قتل مخوف روزنامه‌نگاری را داد که یکی از مهم‌ترین منتقدانش بود. رهبران ایران، بلاروس و ونزوئلا، مرتب در کشور خود، مخالفان را سرکوب و زندانی می‌کنند. پس از شورش در کنگره، همه این‌ها، دلگرمی

بیشتری نسبت به کارهایشان خواهند داشت و در مواضع خود مطمئن‌تر می‌شوند. آن‌ها از خشونت برای جلوگیری از مذاکره صلح‌آمیز و انتقال قدرت صلح‌آمیز استفاده می‌کنند. اکنون آن‌ها مشاهده می‌کنند که رئیس‌جمهور آمریکا نیز چنین است. ترامپ دستور قتل دشمنانش را نداد اما اکنون، هیچ‌کس نمی‌تواند مطمئن باشد از آنچه او ممکن است، برای حفظ قدرتش انجام دهد. شادی رذیلانه‌ای در مسکو، پکن، تهران، کاراکاس و مینسک، به وجود خواهد آمد. رهبران این شهرها (مردان نشسته در قصرهایی که توسط گاردهای امنیتی احاطه شده است)، از صحنه‌های بروز کرده در واشنگتن، لذت خواهند برد، درحالی‌که از چشم‌انداز آینده آمریکا سرخوش هستند.

آن اپلوم: بقیه جهان به ترامپ می‌خندند

آمریکایی‌ها تنها کسانی نیستند که بیشترین آسیب وحشتناکی را خواهند دید که ترامپ و رهبران، به قدرت آمریکا به عنوان سرمشق، به آبروی آمریکا و مهم‌تر از آن، به آبروی خود دموکراسی وارد کرده‌اند. شورشیان خامی که فکر می‌کردند، شکستن حرمت پارلمانی شوخی و سرگرمی است، ممکن است به زندان بروند، اما به هیچ‌وجه، بهای آن را نخواهند پرداخت. هیچ‌یک تروریست دسیسه‌چینی نیستند که دروغ‌های رئیس‌جمهور را باور کردند و به منظور اعتراض در واشنگتن جمع

شدند. دموکرات‌های جاه‌طلبی نیستند که برنامه‌ریزی، سازمان‌دهی و اعتراض کردند یا زیان دیدند و وقت و در برخی موارد، زندگی خود را قربانی کردند، درست به دلیل آنکه حق رأی می‌خواهند که در کشوری تحت حاکمیت قانون، زندگی کنند و از چیزهایی لذت ببرند که آمریکایی‌ها اهدا می‌کنند و ترامپ، ابداً ارزشی برایشان قائل نیست. این‌ها نیز صدمه خواهند دید. پس از دیروز، آن‌ها به هم‌پیمانی که بتوان به او تکیه کرد، امید کمتری خواهند داشت. قدرت آمریکا به عنوان الگو، کمتر از آن می‌شود که زمانی بود. دلایل آمریکاییان، سخت‌تر شنیده خواهد شد. آمریکای خواهان دموکراسی، با تمسخر و پرو می‌شود؛ ابداً باور نمی‌کنید که چرا ما باید به چنین روزی گرفتار شویم؟ بی‌مبالاتی بسیار زیادی از این رئیس‌جمهور، سرزده است؛ بی‌فکری‌های بسیار زیادی صورت گرفته و دوستی‌ها و اتحادهای بسیار زیادی توسط ترامپ و به کمک حامیانش در سنا، کنگره و نشریات راست افراطی، به فراموشی سپرده شده‌اند. آن‌ها ارزش واقعی دموکراسی را درک نمی‌کنند و هرگز نیز درک نخواهند کرد.

منبع

این مطلب در ۱ سپتامبر ۲۰۲۱، با عنوان «ترامپ و طرفدارانش درباره دنیای پیرامون آمریکا چه فکری می‌کنند؟»، منتشر شد؛ لینک آدرس: <https://www.theatlantic.com/whattr/01/2021/ideas/archive>